

L'Alternativa

La revista de contingut municipalista *Rubí*

Feminitzem Rubí

Una lliuta de totes

Feminisme

Treu la
targeta lila

.04

Equipaments

La casa per
la teulada

.06

Territori

Aturem
l'abocador

.10

Donem veu a les entitats

Rubí Acull

.18

Estrenem periòdic!

El mes de maig l'Alternativa d'Unitat Popular ens vam estrenar amb un diari com aquest que ara tens a les mans. Eren dies de campanya electoral, dies complicats per a les informacions de candidatures polítiques quan els cubells de la brossa són plens de propaganda dels partits.

Decidim iniciar aquest periòdic conscients de la desafecció de moltes persones amb els partits, amb les institucions públiques, amb els càrrecs electes. Moltes, quan rebem qualsevol carta estampada amb el logo d'un partit, ni tan sols l'obrim. De fet, l'AUP neix en part d'aquí. Neix de gent que no confia en el funcionament actual de partits i institucions, o que no se sent a gust amb la mateixa idea de "què és la política" i que vol actuar per a transformar-la des de l'àmbit local.

Haurem de veure què passa amb aquest periòdic. És un mitjà per comunicar la tasca que fem, més enllà de l'Ajuntament i d'eleccions, però que també doni visibili-

tat a col·lectius que es mouen per Rubí. La intenció és informar, contrastar, difondre.

**Moltes,
quan rebem
qualsevol carta
estampada
amb el logo
d'un partit,
ni tan sols
l'obrim**

Ni tan sols som un partit de fet, sinó una candidatura assembleària de gent diversa a títol personal, amb el suport de partits com l'Alternativa Ciutadana de Rubí, el Partit Pirata, Esquerra Unida i Alternativa o la Candidatura d'Unitat Popular.

I si, a més a més, quan llegeixis aquesta publicació penses que t'encaixa, que hi sents afinitat; si tens ganes de fer quelcom per Rubí; si no veus clar el funcionament de la política actual a les institucions; si creus que cal

canviar la distribució del poder al món, a les cases, als carrers, a la feina, a les institucions; si penses que la política la fem totes les persones, arreu; si... tantes coses: escriu-nos a auprubi@gmail.com, vine a les assemblees, segueix-nos a les xarxes socials.

Busquem la manera de col·laborar!

NO POT SER

Urgeixen canvis profunds per assegurar els drets laborals

La situació de l'empresa Continental és un altre cas de deslocalització que pateix Rubí. A nivell local, els polígons es van anar buidant al llarg dels primers anys de la crisi i la dinàmica no s'ha revertit darrement tant per culpa de la situació econòmica general tant com a causa de les deficiències en la gestió que s'ha fet des de l'Ajuntament. La capacitat de l'Ajuntament per incidir en el model industrial local es limita, però no tant com ens fan creure davant de situacions com aquesta.

Des de l'AUP considerem evident que en base al model del passat no es podrà reindustrialitzar Rubí perquè sempre hi haurà llocs del món on els costos seran més baixos i perquè la precarització de les condicions laborals de les classes populars no pot ser un mecanisme vàlid per a la reactivació econòmica.

Cal apostar per un canvi radical de model industrial, basat en les petites i mitjanes empreses, prioritzant models cooperatius, arrelades al territori i que segueixin criteris de l'Economia Social i Solidària.

Disposar de sòl industrial municipal és clau. La manera més efectiva que té un Ajuntament per incidir en el tipus de teixit industrial del seu municipi és fomentar la instal·lació de les empreses que més li interressi, i per això és clau disposar de sòl industrial, on es puguin instal·lar amb condicions favorables durant un període de temps.

Disposar d'una oferta potent de formació i inserció laboral, amb atenció especial a col·lectius vulnerables.

El cas de la Continental ens ha de fer reaccionar. Així no pot ser.

Un dia a dia enmig del fang

"El 15 de juny es van constituir els consistoris municipals per als propers 4 anys. A Rubí, en un acte de boato a l'auditori de la Biblioteca."

Font: Tot Rubí

Així comença la narració de l'acte de constitució del nou Ajuntament a <https://diaridunaregidora.home.blog/>.

Fa més de mig any d'aquelles paraules i del nou govern del PSC amb En Comú Podem. Govern que va aprovar només començar una pujada de sous: 72.000€ bruts anuals per l'alcalde, 60.000€ per les altres 12 persones del govern, 50.000€ per als càrrecs de confiança i... 35.000€ per a les 4 persones que fem de portaveus de l'oposició a mitja jornada (i ni tan sols tenim responsabilitats de govern!). Per això a l'AUP retornem bona part d'aquests diners a projectes socials: A el CRAC però també a altres iniciatives d'entitats. El nostre sou final? 20.000€ bruts per una portaveu que estigui sola al Ple, 15.000€ si hi ha més equip. La resta de regidores cobren per assistències: 900€ per un Ple, 100€ per una comissió informativa.

La institució és una màquina feixuga i lenta, plena de vicis que s'arrossegueu. Cal una resistència activa per no ser xuclada en les seves dinàmiques. I a més, et paga bé. Per sort, el fet que a l'AUP la mateixa persona no repeteixi mandats ens ajuda a fer net: cada 4 anys, aire fresc.

El curs va iniciar-se calent arrel del conflicte entorn l'acollida a Rubí de menors que venen sense acompanyament. Vam sentir les declaracions de l'alcalde a les televisions, vam veure les manifestacions amb crits racistes. I després del parèntesi d'agost, va continuar calent.

La celebració de l'11S, la sentència del procés, el #Tsunami, les detencions, la repressió. Algunes bones notícies però: neixen els Fridays for Climate a Rubí, la manifestació del 25 de novembre aplega força gent. La nova majoria de govern té l'accelerador posat per aprovar qüestions pendents: pressupostos, reglament orgànic municipal, ordenació dels recursos humans... No donem a l'abast a llegir documents i cercar informació de forma precipitada (no ens arriba amb massa antelació).

Font: Marta Cabrera - Diari de Rubí

A la vegada, cops durs per Rubí amb la probable obertura de l'abocador de Can Balasc (que el PSC havia anunciat que aturava durant les eleccions), i el possible tancament de l'empresa Continental: 760 persones poden anar al carrer de forma directa.

Què més? No hi caben en aquest article, però podeu consultar www.auprubi.cat i, des d'una perspectiva més personal el bloc <https://diaridunaregidora.home.blog/> (o de com estar en la política institucional i no morir en l'intent).

Font: Ràdio Rubí

La primera mirada sobre la ciutat

Nela Anguita

Activista rondaire

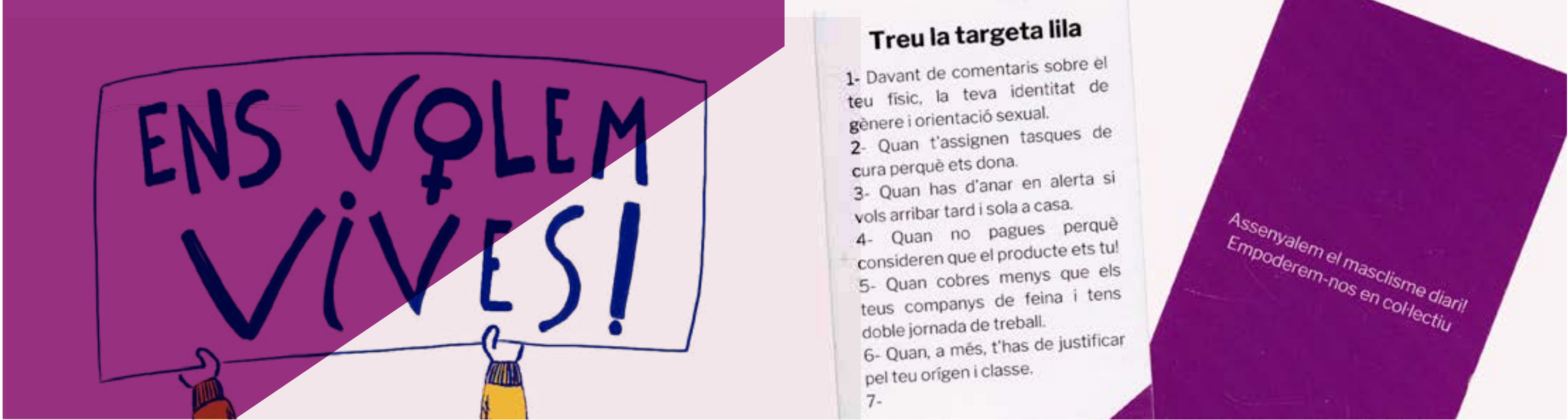
Els meus amics arrufaven el nas quan els comentava que havia canviat Barcelona per Rubí. El comentari que més sovintejat era "allà no podràs fer tot el que fas a Barcelona." Després d'un any, ja he reprès gairebé totes les activitats que desenvolupava a Barcelona i visc tranquil·la i relaxada.

Als pocs dies d'arribar-hi, ja em sentia integrada al veïnat. Les veïnes de Rubí són obertes i comunicatives. Em va sorprendre positivament la presència de molta gent al carrer. Però, ai las!, aquesta vitalitat de la gent contrastava amb la deixadesa de molts dels edificis, la brutícia de les vies i el mal estat d'alguns paviments. També la manca de bones zones verdes. La ciutat guanyaria molt si es cuidessin aquests detalls. No sé de què depèn: d'un pla d'ordenament municipal que incentivi la neteja i conservació de vies i edificis? D'una campanya de civisme? Potser de tots dos?

Un segon aspecte que em va cridar l'atenció va ser l'existència de moltes entitats que treballen en aspectes múltiples i molt interessants. És veritat que m'ha costat descobrir-les. De qui és responsabilitat que no es divulguin prou les seves activitats? De qui és responsabilitat que, disposant d'un espai com és La Sala, no es promogui més el teatre, la música, les conferències, el cinema? Un elogi mereix la Biblioteca, espai actiu, ben ordenat, amb activitats interessants. Caldria un major suport a aquest espai per part de l'ajuntament.

Faria una mirada de nouvinguda sobre els plans d'integració, sobre l'oci de la gent gran i molts altres temes. La tirania de l'espai no em deixa altra opció sinó aturar-me. Només oferir a tothom prendre la paraula des d'aquesta columna i dir la seva.

Treu la targeta lila al masclisme és una campanya creada per la comissió feminista de l'AUP que té per objectiu assenyalar els micromasclismes que totes les dones vivim a diari i que, per a nosaltres, són la base de l'iceberg de violència. Hem assenyalat sis situacions, però segur que tu n'has viscut moltes més de diferents! Us convidem a recollir una targeta lila al CRAC i escriure les vostres vivències! Assenyallem el masclisme, no en passem ni una!

FEMINISME

Els carrers seran feministes o no seran!

Feminitzem, entre totes, cada racó de Rubí

Des de fa uns anys el feminisme omple portades, tertúlies, xarxes socials i manifestacions, entrant amb força en l'agenda pública, és a dir, en allò del que la gent parla majoritàriament i preocupa a les administracions. Arribar fins al moment actual no hagués estat possible sense la lluita de moltes dones i col·lectius en diferents àmbits:

La lluita pel dret a decidir sobre el propi cos, l'avortament lliure i gratuït, així com la lluita continuada perquè els nostres cossos no siguin tractats com un objecte.

L'accés al mercat laboral de les dones, la doble jornada de treball o la doble escala salarial i la lluita per la conciliació i la igualtat.

Les múltiples discriminacions, que se sumen a la discriminació pel fet de ser dona, en funció de l'origen, la classe o l'orientació sexual.

Les agressions, físiques o psicològiques, que ens aïllen i revictimitzen quan ens relacionem amb les diferents administracions, així com la lluita per exigir que només sí és sí i que tota la resta són excuses!

El masclisme ocupa tots els espais de la nostra vida diària i nosaltres, que en patim les conseqüències, hem decidit organitzar-nos per teixir una alternativa

des de la institució i, sobretot, des del carrer.

Fa dos anys vam proposar al ple municipal crear un centre d'empoderament feminista municipal. Tot i que la moció es va aprovar, la realitat és que no s'ha fet cap pas en aquest sentit i, vistes les prioritats de postureo estètic del govern actual (llums de nadal, festivals de música, compres d'edificis sense pro-

La igualtat no havia estat una àrea prioritària del govern municipal [...]. A més, en aquest 2020 encara han reduït més el pressupost

jecte previ), tot apunta que tampoc s'acabarà concretant en aquest mandat. De fet, la pròpia alcaldessa va reconèixer en el balanç del mandat passat que la igualtat no havia estat una àrea prioritària del govern municipal, malgrat la situació d'emergència feminista en que ens trobem. A més, en aquest 2020 encara han reduït més el pressupost destinat a fomentar accions i mesures cap a l'empoderament i la igualtat.

Treu la targeta lila

- 1- Davant de comentaris sobre el teu físic, la teva identitat de gènere i orientació sexual.
- 2- Quan t'assignen tasques de cura perquè ets dona.
- 3- Quan has d'anar en alerta si vols arribar tard i sola a casa.
- 4- Quan no pagues perquè consideren que el producte ets tu!
- 5- Quan cobres menys que els teus companys de feina i tens doble jornada de treball.
- 6- Quan, a més, t'has de justificar pel teu origen i classe.
- 7-

Assenyallem el masclisme diari!
Empoderem-nos en col·lectiu

Davant d'aquesta paràlisi i falta d'inversió real, ens podríem resignar a programar activitats dos cops l'any, quan el calendari ens recorda que és el dia internacional contra la violència masclista o de la dona. A l'AUP, però, hem decidit passar a l'acció i crear una comissió feminista permanent, un espai de treball no mixt format per dones diverses de Rubí que té l'objectiu de posar la vida i el feminisme al centre del nostre dia a dia.

El nostre primer projecte és justament intentar donar resposta al que no pot o no vol fer la institució i, per això, iniciem un centre d'empoderament feminista itinerant pels barris de Rubí: parlarem d'urbanisme feminista, de com ens sentim en l'espai

Iniciem un centre d'empoderament feminista itinerant pels barris de Rubí [...]. Un espai col·lectiu on totes les experiències de vida tinguin cabuda

públic, de les situacions de violència que vivim individualment i volem entomar en col·lectiu. Un espai col·lectiu on totes les experiències de vida tinguin cabuda: les precàries, les obreres, les racialitzades, les migrades, les lesbianes, les trans, les identitats dissidents i les dones amb diversitat funcional.

Què és això de l'urbanisme feminista?

L'urbanisme feminista és aquell que posa la vida al centre. Una ciutat feminista és aquella que està dissenyada amb uns espais urbans, localitzacions, mobilitat i equipaments que facilitin conciliar diferents tasques: les cures, la socialització, la participació ciutadana, social i política.

Fins ara, les ciutats han reflectit l'estructura patriarcal de la societat i els elements econòmics i pro-

ductius han estat els prioritaris a l'hora de dissenyar l'espai, sense tenir en compte els elements reproductius i de cures. A la ciutat, aquesta prioritat del factor econòmic es pot veure als carrers i s'hi observen veuràs que es promociona que hi hagi terrasses on la gent pugui consumir en comptes de bancs on puguin seure, socialitzar i descansar.

Vols practicar? (Atenció! Activitat no mixta)

Dones de Rubí, us proposem un exercici pràctic per detectar el masclisme estructural i quotidià que impregna la nostra ciutat, així com aquells racons i iniciatives en que ens sentim còmodes i podem compartir amb altres dones! Observa i (si vols) marca-ho en un mapa de Rubí! Comparteix-ho a les xarxes amb l'etiqueta #nocturnesrubi o fes-ho arribar al CRAC (C/ Sant Joan, 1)

1 Quants carrers a Rubí porten nom de dona? I quants tenen noms de dones de Rubí que hagin fet quelcom per a la ciutat?

2 Per quines zones de la ciutat vas més intranquil·la quan vas sola? En quines et sents més segura?

3 Quantes dones veus assumint tasques de cura (compra, acompanyament d'infants o gent gran, etc)? Quants homes veus fent aquestes mateixes tasques?

4 Quants serveis estan situats al centre de la ciutat i quants estan fora dels barris més cèntrics?

5 En quins espais del teu barri et sents còmode? Quins et semblen incòmodes o desagradables?

Estigues atenta a les convocatòries de marxes feministes al teu barri, baixa i participa-hi!

Marina Dolset Manchó

Educadora Social

Has pensat en algun punt que vols aportar al mapeig feminista? Escaneja el codi QR, consulta i participa.

També ens pots escriure un whatsapp a 602899987 o trobar-nos a les xarxes socials.

Atentes a les properes convocatòries!

Interior del Casino Espanyol

Rubí, una ciutat de més de 76.000 habitants, no té un Pla d'equipaments aprovat que determini quins espais té i quins necessita. En l'anterior mandat (2015 - 2019) es va contractar la seva redacció a una empresa, però no es va arribar a aprovar.

EQUIPAMENTS

Un Pla d'equipaments és una eina que recull les competències municipals en cada un dels àmbits analitzats (cultura, esports, educació, salut, serveis socials, medi ambient, etc.), les necessitats de prestació d'uns determinats serveis i la disponibilitat

d'espais per tal d'oferir aquests serveis a la ciutadania. En funció de la diagnosi realitzada, s'estableix un pla d'inversions (noves construccions, reformes, manteniment, etc.) i una calendarització per assolir el mapa d'equipaments òptim per a la ciutat.

La casa per la teulada

El despropòsit dels equipaments a Rubí o com anar llençant els diners

A finals d'octubre de l'any passat (2019) sabíem que l'Ajuntament de Rubí havia iniciat els tràmits per demanar un crèdit extraordinari per a comprar l'edifici de l'antiga fàbrica de televisors Superson (situada a la Plana del Castell) per 1,5 milions d'euros i un local del Passeig Francesc Macià, on abans hi havia una oficina bancària (centre de la ciutat), per 650.000 euros. Bones notícies si considerem que aquests dos edificis es destinaran a equipaments per a la ciutadania; en el cas de Superson, a principis de gener de 2019, durant l'anterior mandat, l'equip de govern ja va anunciar que volia adquirir la nau per ubicar-hi un equipament per a joves.

Bones notícies... UN MOMENT! Rubí no té aprovat un Pla d'equipaments. Una ciutat de més de 76.000 habitants no té un full de ruta que endreci, en primer lloc, quins equipaments té, quines característiques tenen i quin ús se'n fa i, en segon lloc, quins espais necessita i, per tant, durant quants anys i amb quina inversió es completarà el mapa d'equipaments òptim per a la ciutat. El que sí sabem, en canvi, és que tenim una gran quantitat d'espais desaprofitats o en desús. Algunes i alguns ja fa temps que denunciem aquesta lamentable situació.

És especialment greu el cas dels antics cinemes Rubí Palace, un ampli espai situat sota de la plaça de la Constitució (al barri de les Torres) i que va costar més d'1 milió d'euros a l'Ajuntament, però que sempre ha estat tancat i que es deteriora sense remei davant la passivitat per rehabilitar-lo i omplir-lo d'activitats.

També és flagrant el cas de la Torre Sal-duba, una de les Torres Massana situada davant de l'Escola Torre de la Llebre (al barri de Ca n'Alzamora), que fins i tot va

ser rehabilitada en el marc d'una escola taller, però que sempre ha estat tancada malgrat el gran potencial del seu interior i també de l'extens pati que l'envolta.

L'oblit també ha estat una constant en el cas de la casa que l'Ajuntament té dins del conjunt patrimonial de les antigues cases de la plaça del Dr. Pearson (cantonada del carrer Balmes amb el carrer Abat Escarré, al barri de l'Estació). La manca d'ús d'aquest espai, mostra de l'arquitectura de principis del segle XX, l'ha portat a una situació de degradació preocupant.

També tenim equipaments municipals infrautilitzats i sense un projecte d'ús definit, on els canvis de rumb han estat una constant en els darrers anys. Aquesta gestió erràtica de l'Ajuntament s'ha expressat novament en el Celler Cooperatiu, un magnífic equipament de principis de segle XX que es va poder recuperar després d'una costosa inversió i un llarg període de temps, però que no compta a hores d'ara, cinc anys després de la seva inauguració, amb un pla d'usos ni un programa d'activitats permanent que pugui aprofitar el seu potencial.

Els centres cívics, equipaments de titularitat municipal, tenen també mancances que cal resoldre si volem que siguin veritables centres d'activitat sociocultural arrelada als barris on s'ubiquen. En aquests moments no funcionen en xarxa ni tenen una programació equivalent o itinerant. Podrien ser espais d'ús polivalent estruc-

turadors de la vida del barri i acollidors de serveis com aules d'estudi, casals infantils, disposar de punts d'accés lliure a Internet, activitats per a la gent gran, etc., amb una gestió coordinada per part de l'Ajuntament.

A nivell esportiu, són preocupants les mancances d'instal·lacions de nova construcció com el Poliesportiu de la Llana, que té problemes de goteres els dies de pluja i que no permet acollir competicions d'hoquei línia. També seria convenient un altre Centre Municipal Esportiu (com el de Can Rosés o el del 25 de setembre),

a la zona oest de la ciutat. De fet, això va lligat a la manca de piscines públiques; en període estiuenc, només disposem d'una piscina exterior. Aquesta dotació és clarament insuficient per atendre la demanda existent.

La llista no s'acaba aquí: Rubí no dispo-

sa d'un arxiu obert a la ciutat, necessitem com a mínim dues biblioteques de barri que completin el servei de la Biblioteca Mestre Martí i Tauler. I ara sembla que l'Ajuntament vol afegir dos equipaments més. És lògic gastar-se més de 2 milions d'euros si encara no tenim clar què tenim, què necessitem i, sobretot, considerant que Rubí té equipaments de titularitat municipal en desús que es degraden inexorablement?

Eulàlia Formiguera

Sociòloga.

Són diversos els espais de titularitat municipal que romanen tancats o sense un ús ben definit. Això ha provocat que tinguem repartits per tots els barris de la ciutat espais de diverses dimensions, que es van comprar fa anys, i que fins i tot es van rehabilitar, que es

degraden sense que es faci res. Aquesta situació contrasta amb les necessitats que, en relació als equipaments, han expressat en múltiples ocasions les entitats o la pròpia administració. La gestió que l'Ajuntament ha fet d'aquesta qüestió és realment preocupant.

On trobem les situacions més flagrants?

Els equipaments més degradats o que no tenen rumb dins dels àmbits de competència directament municipal

Antics cinemes Rubí Palace

Es troben situats al barri de Les Torres, un barri que ha expressat en múltiples ocasions, que té una gran necessitat d'equipaments. L'Ajuntament va adquirir aquest espai l'any 2006 per més de 2 milions d'euros i fa més de 14 anys que els seus quasi 3.000 m2 es troben abandonats i es degraden sense aturador. La situació d'aquest espai i del seu entorn cada vegada és més preocupant. Durant l'anterior mandat (2015-2019) l'Ajuntament va anunciar que posaria en marxa un equipament, però a hores d'ara no hi ha cap novetat.

Torre Salduba

Es troba situada al barri de Ca n'Alzamora, dins del conjunt de Les Torres Massana, davant de l'Escola Torre de la Llebre. L'any 2010 van finalitzar les obres de reforma fruit del treball que van dur a terme una sèrie de joves participants d'una escola taller. Durant aquesta rehabilitació es va dotar l'espai d'instal·lacions energètiques d'última generació (plaques d'energia solar tèrmica, caldera de biomassa, aprofitament d'aigües grises, etc.). Tot i que en el seu moment es van considerar diversos usos, fa 10 anys que roman tancada fet que ha provocat que la inversió feta s'hagi malbaratat. A dia d'avui tant l'edifici com el seu entorn es troben en un estat lamentable.

Celler Cooperatiu

Situat al barri d'El Progrés i a poca distància de l'estació dels FGC, va ser rehabilitat entre el 2009 i el 2013 amb unes obres que van costar al voltant de 2 milions d'euros. Cinc anys després de la seva inauguració encara no disposa d'un Pla d'usos que en determini la seva principal funció i les activitats que pot promoure o acollir. Tot i ser una peça arquitectònica clau per entendre el passat vitivinícola de la ciutat, no s'ha desenvolupat la seva vessant museística ni el seu interès patrimonial.

Centres cívics

L'Ajuntament disposa d'una sèrie d'espais repartits pels diversos barris de la ciutat (Centre Cívic de Ca n'Oriol, Centre Cívic de Can Fatjó, Centre Cívic del Pinar La Cruïlla, espais a les urbanitzacions) que tot i ser pols d'activitat veïnal (acullen sobretot les propostes de les associacions de veïns i veïnes), no funcionen en xarxa entre ells, no tenen una programació estable promoguda per l'Ajuntament ni s'aprofiten per aglutinar serveis de proximitat com podrien ser casals infantils o per a la gent gran, punts de lectura o d'estudi, etc. El paper que podrien tenir aquests espais com a centres de dinamització sociocultural dels seus barris i per a tota la ciutat és clarament, a hores d'ara, una oportunitat perduda.

Poliesportiu La Llana

Situat al Polígon industrial de La Llana, inaugurat el 2011, amb un cost al voltant de 9 milions d'euros. Tot i que havia de convertir-se en l'espai de referència per a la pràctica d'hoquei en línia i el patinatge, per problemes tècnics no es pot utilitzar com a pista per a acollir competicions d'alt nivell. Tanmateix, l'Ajuntament va anunciar que havia signat un conveni amb la Federació Catalana de Patinatge per convertir el pavelló en el centre de tecnificació de referència català d'hoquei en línia. Tenint en compte que la ciutat compta amb el principal club d'hoquei en línia del país (HCR Cent Patins), encara es fa més incomprensible aquesta mancança.

Piscines municipals

Rubí compta amb dos centres esportius municipals amb piscina, però tots dos equipaments gestionats de forma indirecta a través del Club Natació Rubí (en el cas de Can Rosés) i de l'empresa Duet Sports (en el cas del CEM 25 de setembre). La dotació actual de piscines municipals és clarament insuficient per a una ciutat de 76.000 habitants, sobretot a l'estiu on només hi ha una piscina descoberta. A més a més, els preus per accedir als dos equipaments no són equivalents i en alguns casos queden clarament fora de l'abast d'una part de la població.

Casino Espanyol

L'Ajuntament adquireix aquest equipament, situat al centre de la ciutat, i planteja una rehabilitació de més de 4 milions d'euros. Abans de les eleccions de maig de 2019 col·loca una bastida i una lona publicitària, amb la imatge de la futura façana, sense que les obres encara estiguin adjudicades - s'estima que només aquesta intervenció ha tingut un cost de més de 61.000 € i un lloguer diari indeterminat (ja porta més de 10 mesos instal·lada!). El desembre de 2019, encara sense les obres en marxa, l'Ajuntament es veu obligat a retirar part de la lona perquè la bastida facilita l'accés als edificis veïns on s'han registrat diversos actes vandàlics.

La lluita popular contra l'abocador de Can Balasc -que ha estat paral·lela a la reclamació d'una gestió adequada de o el trànsit de camions que hauria d'estar sancionat Can Carreras - ha quedat aïllada i ha estat menyspreada per sentència; que ha amagat informació de manera per part d'una institució, la més propera a la ciutadania, sistemàtica o l'ha utilitzat de manera interessada i partidista.

“Bienvenido, Mr. Sánchez”

Davant la inacció de les administracions, lluita popular

Quan llegiu aquestes línies és possible que l'abocador de Can Balasc ja estigui en funcionament, o estigui a punt de fer-ho ben aviat. Sí, l'abocador que fa 25 anys que combatem, denunciem i intentem impedir que obrin; aquell mateix abocador que el govern del PSC va anunciar en plena campanya electoral de les eleccions municipals que “no obriria les seves portes”; el mateix abocador que l'actual govern de PSC i En Comú Podem - que aleshores també criticava els anuncis electoralistes del PSC en relació a l'aturada de l'obertura de Can Balasc - ja no pensa fer res més per aturar, ja que prefereix culpar de tots els mals al govern de la Generalitat i espolsar-se qualsevol responsabilitat de sobre.

El que ha passat amb el projecte de Can Balasc és un autèntic escàndol

Rubí pateix des de fa més de 30 anys les conseqüències de la manca de control en la gestió de residus, i s'ha convertit, com altres ciutats de l'àrea metropolitana, en el “pati del darrera” de Barcelona, on s'installen incineradores, ecoparcs, plantes de compostatge, depuradores, abocadors... sense garantir la protecció de la població i l'entorn afectats. A Rubí podríem estar a punt d'inaugurar - potser hi anirà l'alcaldeessa, a tallar la cinta? - el tercer abocador, Can Balasc, que té el projecte aprovat l'any 1994 i que ha anat trampejant fins a convertir-lo en allò que li ha interessat: una continuïtat de Can Carreras - és a dir, res a veure amb allò que tenia aprovat ara fa 25 anys.

El que ha passat amb aquest projecte és un autèntic escàndol, i tot plegat avalat per les nostres administracions per acció o per omissió. De residus inerts passem a residus no peril·losos, la distància als nuclis establerta aleshores no es respecta - recordem que a l'entorn hi ha dos centres escolars, un CAP, una residència per a la gent gran i una munió de cases -, s'allarga la vida útil dels 8 als 14 anys, a hores d'ara encara no sabem quin volum de tones de residus hi vol abocar, perquè les xifres són diferents segons el document on adreça el tràmit d'obertura (Ajuntament o Generalitat)...

I davant de tot això, què fan els nostres representants polítics? Poc més que promeses i anuncis grandiloqüents, els uns; i amagar el cap sota l'ala, els altres. La lluita popular contra l'abocador de Can Balasc - que ha estat paral·lela a la reclamació d'una gestió adequada de Can Carreras - ha quedat aïllada i ha estat menyspreada per part d'una institució, la més propera a la ciutadania, que ha fet la vista grossa davant dels abocaments il·legals o el trànsit de camions que hauria d'estar sancionat per sentència; que ha amagat informació de manera sistemàtica o l'ha utilitzat de manera interessada i partidista.

Partidisme, per cert, del qual només es va acusar al nostre grup municipal en demanar, en una moció, que en cas que aquest abocador acabi obrint, l'Ajuntament faci una campanya informativa sobre els riscos per a la salut i el medi ambient que comporta una instal·lació d'aquestes característiques, i que expliqui amb tots els detalls el tipus de residus que es permeten a l'abocador o quina mena de camions hi poden passar, entre d'altres. Demanàvem, només, que l'Ajuntament de Rubí vetllés per la salut i la seguretat dels seus habitants davant d'una agressió al territori com aquesta. Compte, no ens referíem a una campanya desfermada de rebuig frontal com la que va dur a terme el

PSC contra el centre de menors estrangers no acompanyats, ni tampoc una recollida de signatures ni múltiples visites a les Conselleries per reclamar res a la Generalitat, com sí que va fer la màxima representant de la ciutat quan es tractava de reclamar l'Hospital de Rubí.

Protegir el medi ambient i la qualitat de vida dels veïns no és partidisme ni ser parcial

El paper d'acompanyament que requerim a les administracions sobre tota la problemàtica dels abocadors, i més quan el govern que es fa dir “d'esquerres i progressista”, és que es posicioni, es Mulli, prengui partit: del costat del poble i no de les grans multinacionals; del costat de la preservació del territori i no de l'extracció i la degradació sense límits; del dret a la salut i la qualitat de vida i no de fer fora els veïns de casa seva perquè no tenen aquest benestar assegurat a la seva ciutat. Que no es pot ser parcial, diuen, com a argument per negar tots aquests drets a la ciutat. És que un govern no té l'obligació de garantir el bé comú, de vetllar pels interessos de la ciutadania, de protegir els seus recursos naturals? Això és ser parcial? Perquè tenim un concepte de parcialitat molt diferent, per desgràcia.

La Generalitat, per la seva banda, sembla obviar que des que es va aprovar aquest projecte d'abocador l'any 1994, Can Serrafossà, Els Avets i Sant Jordi Parc s'han consolidat; s'ha construït el tercer CAP (Sant Genís), una residència per a la gent gran i tres centres escolars, que es veuran

	Projecte inicial 1994	Pla especial 2011	Projecte SNU 2018
Nom de la mina	“La Cova”	“Sibila”	“Sibila”
Superfície de la finca	11 Hectàrees	15 Hectàrees	15,7 Hectàrees + 77.317 m²
Superfície de l'abocador	4,8 Hectàrees	10 Hectàrees	13,76 Hectàrees
Capacitat total	1.085.000 m³	2.600.000 m³	1.085.000 m³ (958.876 + 126.326 pendants d'ubicar)
Densitat de residus	650 kg/m³	1,15 Tones/m³	1,2 Tones/m³
Dies d'obertura	300 dies	365 dies	298 dies
Horari	de 8 a 18 hores	24 hores	de 6 a 22 hores
Vida útil (durada)	8 anys	18 anys	14 anys
Tractament anual	82.500 Tones	150.000 Tones	82.500 Tones
Descàrrega diària	275 Tones	110 Tones	275 Tones
Residus admissibles	Inerts (13 tipus de residus)	No peril·losos (sense restriccions)	No peril·losos (més de 200 tipus de residus)
Categoria abocador	Classe I	Classe II	Classe II

afectats inevitablement per la proximitat de l'abocador. Enumerar aquí les múltiples irregularitats que s'han permès des de l'administració nacional seria impossible, però només cal que visiteu l'hemeroteca i feu memòria de les reivindicacions de plataformes com la Coordinadora d'Urbanisme Ciutadà i la Plataforma Rubí Sense Abocadors, i els partits polítics Alternativa Ciutadana de Rubí i l'actual AUP per comprovar que sempre hem estat al peu del canó davant la imposició dels abocadors al nostre territori i defensant els nostres veïns i veïnes.

La inacció i passivitat dels(s) govern(s) ha fet que la mobilització popular hagi estat molt activa durant molts anys, massa anys. Uns anys que esgoten. La Plataforma Rubí Sense Abocadors ha revisat papers, ha preparat alegacions a tots els projectes presentats per l'empresa, ha recollit signatures, ha organitzat manifestacions, ha informat els veïns i veïnes, sobretot després de la negativa de l'Ajuntament a fer-ho, sobre les greus conseqüències que tindrà la instal·lació de l'abocador de Can Balasc a Rubí. Una mobilització que considerem exemplar quan tot hom t'abandona a la seva sort, i que encara creiem que pot donar els seus fruits i aturar

aquest despropòsit.

Per això continuarem donant suport a la mobilització popular i veïnal per mostrar el nostre rebuig més enèrgic a l'abocador, però no només. En els darrers mesos s'ha parlat molt d'emergència climàtica - l'hem declarada al nostre municipi i també a la comarca -, de prevenció de residus, de contaminació, de qualitat de l'aire. La instal·lació d'un abocador, la sola existència dels abocadors, va en contra de tot allò que es predica des de les diverses institucions. I entenem que, en aquest sentit, la tasca de les institucions ha d'anar encaminada a aconseguir no només que l'abocador de Can Balasc no obri - amb la llei a la mà, no hauria de poder obrir si no és ajustant-se al projecte original - sinó que cap altra ciutat o comunitat hagi de patir aquestes instal·lacions prop de casa seva perquè ja no siguin compatibles legalment amb la protecció del medi ambient i la salut, i perquè els promotors no les trobin rendibles econòmicament.

En les següents pàgines trobareu una cronologia detallada sobre tot el que hem patit al voltant d'aquest abocador, i per part de l'empresa que la gestiona. Una empresa

que, recordem, encara gestiona la deixalleria municipal, amb un contracte que es podia haver finalitzat l'any 2015 si l'Ajuntament hagués tingut la valentia política d'assumir-ne la gestió directa i tenir tot el control sobre el servei. Una empresa que ha estat sancionada per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència per repartir-se el pastís de la gestió dels residus amb moltes altres empreses - entre elles ACS, de la qual en forma part FCC i a la qual adjudicarem de nou el contracte més elevat de l'Ajuntament de Rubí, el de recollida de residus i neteja viària -, i que té el dubtós honor de gestionar l'únic abocador català investigat per incomplir la directiva comunitària de residus, Can Carreras.

El poble no ens rendirem mai. A nosaltres, com a la Plataforma Rubí Sense Abocadors, no ens fa por arribar fins a les darreres conseqüències per defensar les nostres vides. Contra l'abocador de Can Balasc: seguim!

Montse Rousse

Activista mediambiental

Vista aèria de la zona d'afectació de l'abocador

Can Balasc, molt més a prop del que pot semblar

ABOCADOR

URBANITZACIÓ COMPTE DE SERT (CASTELLBISBAL) 900m

MASIA DE CAN BALASC 200m

POLÍGON RUBÍ SUD 600m

SUBESTACIÓ ELÈCTRICA 60m

GRANJA 275m

CAN SERRAFOSSÀ 550m

ESCOLA RIVO RUBEÓ 900m

VIES DE RENFE 380m

CAMÍ DE CAMPAMENT 250m

LA PERLA DEL VALLÈS 550m

ELS AVETS 620m

Escala 1:5000

250m

Les distàncies, d'acord amb la normativa, estan preses des del perímetre de la finca.

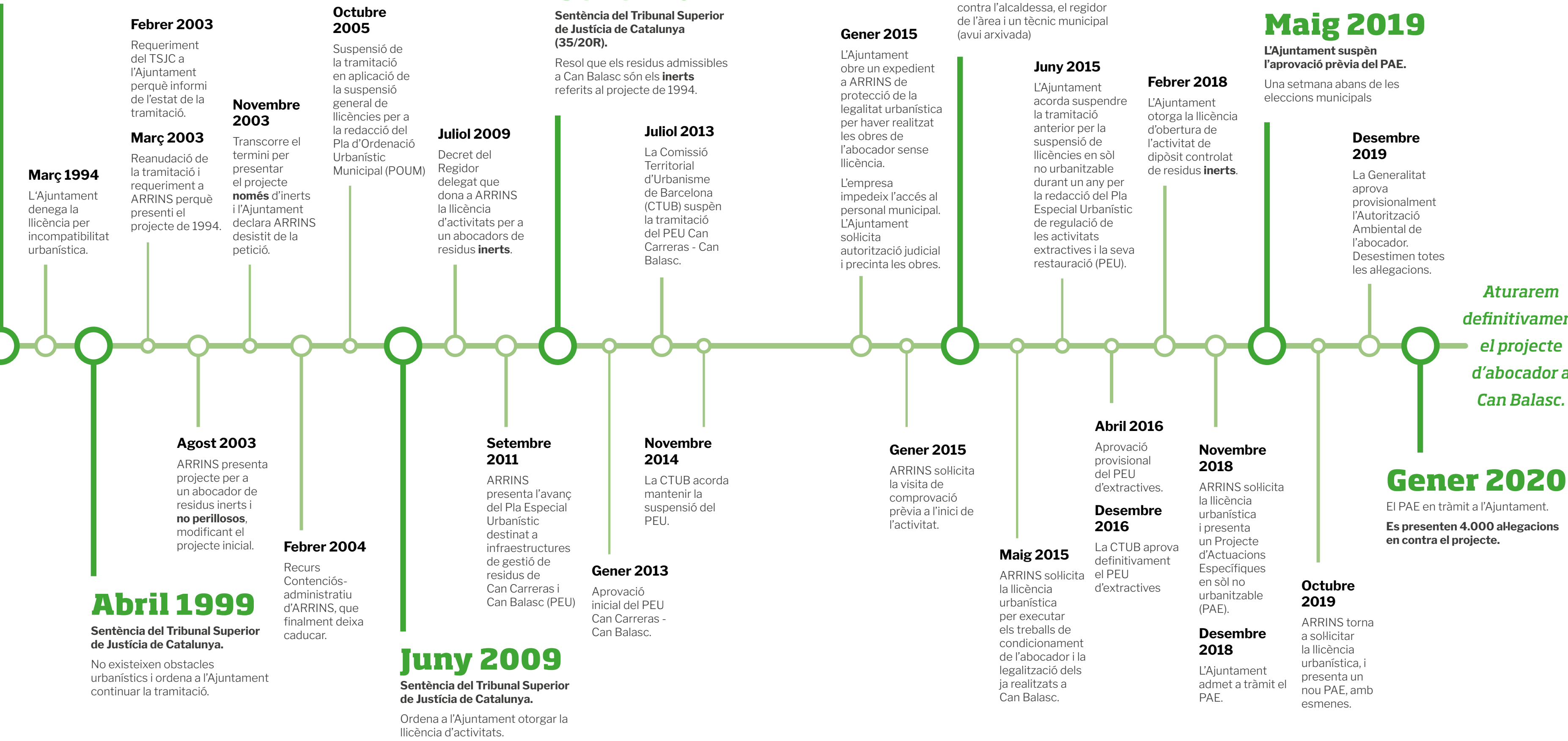
Font fotografia: Ortofoto 1:2.500 de l'ICGC

Can Balasc, un abocador en tràmit des de 1994

25 anys de sol·licituds, llicències, suspensions, recursos, sentències, expropiacions, contractes i sancions.

Abril 1994

ARRINS sol·licita llicència d'activitats per a un **abocador** de residus **inerts**.

ARRINS ha sol·licitat llicència per obrir l'abocador de Can Balasc a diferents organismes sense èxit. Tant l'Ajuntament com la Generalitat (mines, urbanisme, medi ambient) i l'Agència de Residus han suspès, desestimat, caducat o denegat les sol·licituds des de 1994. Fins i tot la pròpia empresa ha desistit o deixat caducar els tràmits.

Actualment hi ha dos tràmits simultanis per Can Balasc. La llicència urbanística, amb un Projecte d'Actuacions Específiques en sòl no urbanitzable, que tramita l'Ajuntament per regular urbanísticament l'abocador, i l'Autorització Ambiental, que es tramita a la Generalitat, per a la regulació mediambiental.

Projectes anteriors aturats a Can Balasc

- 1998: Termòlisi - **Desestimat**
- 2013: Activitat extractiva Sibila - **Caducitat dels drets miners**
- 2015: PEU Can Carreras - Can Balasc - **Suspès**
- 2020: Autoritzacions ambiental i urbanística - **En tràmit. Aturem-lo.**

La pujada dels preus no només afecta a qui no la pot resoldre, ni a aquells que no la poden pagar. Els que ho fan, ho fan amb un major percentatge dels seus recursos. L'habitatge és una de les despeses més importants de les persones, que destinen

part del sou a pagar preus desorbitats. Aquests diners no es dediquen a comprar al mercat o a la botiga, per tant no generen res, no circulen. La manca de polítiques d'habitatge, directament o indirecta, ens afecten a totes, a vostè també.

Víctimes de la falta de polítiques d'habitatge

La manca de polítiques d'habitatge: una càrrega per a la ciutadania

A qui afecta la manca de polítiques d'habitatge de l'Ajuntament? La resposta és: A vostè. Vostè que llegeix aquest article. Vostè que gairebé amb total seguretat que no serà un dels pocs grans tenidors de béns immobles que operen a la nostra ciutat.

Grans tenidors, no parlem per tant de persones amb un pis llogat, fruit d'una herència o d'una petita inversió. Parlem d'entitats bancàries, sí, les del rescat dels 61.000 milions d'euros. Aquells diners de persones amb o sense lloguers a cobrar. També parlem de fons d'inversió, coneguts com a fons voltor. Grups d'inversió que busquen retorns ràpids i màxima rendibilitat, grups sense rostre ni territori i, com lamentablement veiem en el dia a dia de qui els pateix, sense gaire consciència. Són aquests grans tenidors que tenen la capacitat de modular un mercat bàsic com el de l'habitatge, ells tenen el control sobre els milers d'immobles buits. A Rubí es calcula que hi ha més de 4000 pisos buits i que aproximadament 800 són d'entitats bancàries. Ells decideixen quan posen aquests immobles en el mercat. A menys immobles i major demanda major pressió, per tant, més puja el preu.

L'habitatge no és tan sols un dret o un article de la sacrosanta constitució. La vivenda és un bé bàsic, un bé imprescindible per al desenvolupament de la persona. Tothom necessita un sostre: joves, grans famílies, persones soles...

Però l'habitatge no està regulat, s'hi accedeix a partir del mercat lliure, oferta i demanda. En el mercat de l'habitatge el preu funciona com a barrera d'accés. Accedeix qui pot pagar el preu. Per aquesta raó les administracions tenen polítiques més o menys actives en habitatge. Des de l'àmbit local encara que amb compe-

tències limitades es pot realitzar intervenció pública. Des de la planificació i el rigor es pot generar un escenari sostenible. A la nostra ciutat les polítiques actives d'habitatge no han passat, en el millor dels casos, de les bones intencions i els titulars grandiloqüents, poc més, ja se sap que no hi ha misèria que els llums de nadal no puguin tapar.

Sense polítiques públiques d'habitatge, sense alternatives garantistes. Unes polítiques que no només haurien de vetllar perquè cap ciutadà dormi al carrer, sinó que haurien de servir per destensar el mercat. Com? Augmentant l'oferta per impedir un mercat "escàs" on el preu es dispara i la barrera d'accés augmenta. Aquesta subjugació a un mercat tan fortament condicionat per alguns agents genera una variable evident i palpable, un major cost, perquè un major percentatge de ciutadania no hi pot accedir: Traduït en el nostre dia a dia: desnonaments.

A Rubí es produeixen uns 50 desnonaments al mes, 50 casos de famílies que es veuen abocades al carrer. Aquestes famílies no sempre amb recursos o xarxes familiars, sinó amb situacions de precarietat i urgència, una urgència que des de l'administració local s'ha de respondre. Com? La manca de planificació i polítiques d'habitatge també es trasllada al marc de l'emergència, sense immobles d'emergència l'Ajuntament ha de recórrer de manera habitual a hotels o pensions. Recursos destinats a "pedaços", recursos

destinats a no resoldre res, recursos perduts.

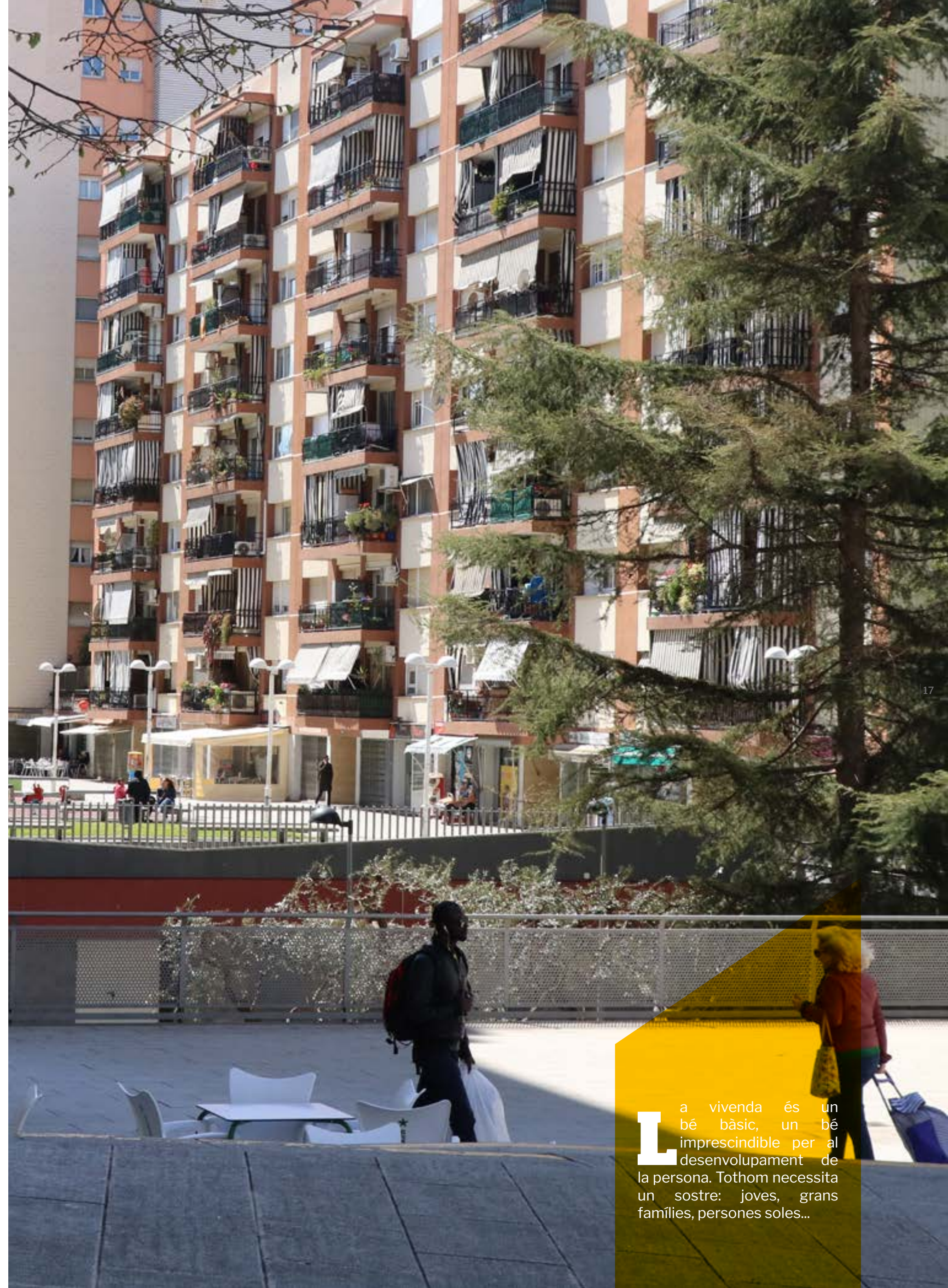
Rubí és la ciutat de Catalunya on els preus dels habitatges han augmentat més. Una pujada conjuntural al territori, però accentuada per la manca de polítiques d'habitatge. Per què els preus a Rubí pugen d'aquesta manera i en altres municipis del nostre entorn no? La nul·la intervenció de l'Ajuntament, cap promoció d'habitatge públic, cap programa efectiu per incentivar el lloguer entre particulars, cap estudi d'alternatives d'accés a l'habitatge, cap pressió sobre els pisos buits de grans tenidors...Veiem al nostre entorn Barcelona, Sant Cugat, Terrassa o, sobretot, Sabadell o Ripolllet l'aplicació de moltes d'aquestes mesures.

La pujada dels preus no només afecta a qui no la pot resoldre, ni a aquells que no la poden pagar. Els que ho fan, ho fan amb un major percentatge dels seus recursos. L'habitatge és una de les despeses més importants de les persones, que destinen els seus recursos a pagar preus desorbitats.

Aquests recursos no es dediquen a comprar al mercat o a la botiga, recursos per tant que no generen, que no circulen. La manca de polítiques d'habitatge directa o indirectament ens afecten a totes, a vostè també.

Aitor Sanchez

Regidor de l'AUP 2015-2019

La vivenda és un bé bàsic, un bé imprescindible per al desenvolupament de la persona. Tothom necessita un sostre: joves, grans famílies, persones soles...

Rubí és una ciutat on les entitats, associacions, plataformes de tot tipus són actives i molt presents en la vida quotidiana. Conèixer-les és obrir un camp de possibilitats d'activitats a tot el veïnat. Per això volem inaugurar en la revista una secció que té com a objectiu donar veu a totes elles. Totes treballen per aconseguir que Rubí sigui una ciutat més habitable, solidària i oberta a tothom.

La iniciem amb Rubí Acull.

DONEM VEU A LES ENTITATS

RUBÍ ACULL, una entitat solidària

Una entitat que si no existís, s'hauria de crear

Un dissabte qualsevol del mes de novembre. Ens reunim amb la Lúdia, una jove rubinenca amb una empenta increïble. És la responsable de comunicació i de xarxes de RUBÍ ACULL. Parla molt il·lusionada del treball de l'entitat.

Com es crea el col·lectiu de Rubí Acull? Us identifiqueu com a col·lectiu o amb un altre nom?

Rubí Acull neix l'any 2016, en un context de gran atenció mediàtica a l'arribada de persones refugiades a Europa, a causa del conflicte de Síria. Un grup de persones de Rubí, sensible a la situació dels refugiats, conforma una plataforma ciutadana. Des de fa aproximadament un mes ja som una entitat.

Quina diferència hi ha entre “plataforma” i “entitat”?

La diferència rau en el fet que, en tenir un NIF, et dona més capacitat per convocar accions, manifestacions, utilització de les xarxes de manera més formal, etc. També ens dona la facilitat de poder aplicar les subvencions i altres convocatòries que s'obren des de l'Ajuntament o la Generalitat.

Quines activitats, accions, feines feu?

Són diverses. Per exemple, fem conferències a les quals pot assistir-hi tothom, però també les portem a centres educatius, escoles o instituts. Generem recursos educatius propis. El passat mes de maig vam elaborar un tríptic molt interessant anome-

nat “Deconstruïm rumors, construïm convivència”. Pel que fa a les escoles i instituts, en general, la difusió va lenta independentment del centre educatiu, és a dir, tant és que sigui públic, concertat o privat. El que ens ajuda és el fet que persones de l'entitat tinguin un vincle amb les escoles, com ens passa amb l'escola Maristes Rubí o el Regina Carmeli. Aquests contactes faciliten la comunicació i ens demanen de fer coses amb ells perquè també treballen una línia solidària. Sabem que també el Torrent dels Alous treballa així i va voler col·laborar amb nosaltres el 8 de novembre, que ha estat l'última xerrada que hem fet. Pel que fa a altres centres educatius, desconeixem si treballen temàtiques relacionades amb nosaltres i tampoc fins ara ens han demanat col·laboració.

Amb persones migrades no treballem de manera directa sempre però sí que ho fem en moments puntuals. Per exemple, l'últim Sant Jordi, un grup de joves van col·laborar en la venda de llibres i roses.

D'entre les activitats que fem, volem destacar el cine forum que estem organitzant aquest any, amb una pel·lícula bimensual a la biblioteca i convidem a tothom a les conferències. En portem dues aquest curs: una sobre el PRODERAI, i una alta sobre el fenomen migratori. Fem també diferents actes i xerrades en moments de l'any destacats, per exemple, en el dia internacional de les persones refugiades.

Quins són els objectius de Rubí Acull?

L'objectiu principal és que Rubí sigui una ciutat veritablement acollidora per a les persones migrades, que tothom pugui ser empadronat i que la gent hi pugui viure dignament.

En relació amb l'objectiu considerem molt importants les xerrades i conferències de què parlàvem perquè són una bona manera de conscienciar, d'educar en la tolerància. Creiem que la gent, però sobretot els infants i joves d'escoles i instituts, han de ser conscients d'una realitat que no es pot negar o no veure. I tothom, grans i petits, poden fer molta feina en el cercle on viuen, tenint cura d'actituds, de les paraules, solidaritzant-se, col·laborant, etc. Creiem també que una major difusió per les xarxes (Instagram, Twitter, Facebook) ens ajudarà a aconseguir millor els objectius.

Quins són els problemes principals que heu de superar?

Quan realitzen accions, xerrades, cinefòrum, concentracions, gairebé sempre som els mateixos. Voldríem sortir d'aquesta zona de confort i poder comptar també amb gent que no hi estigui d'acord. El diàleg amb qui pensa diferent sempre és enriquidor.

Què demaneu o espereu de les altres entitats i institucions de Rubí?

Tampoc volem demanar gaire més a les entitats i plataformes de Rubí, ja que creiem que a la ciutat hi ha moltes agrupacions socials que treballen molt per a la ciutadania i és un orgull veure a una ciutadania tan activa i compromesa. Ens agrada i volem seguir treballant en xarxa, comptant amb la participació de Rubí Solidari, per exemple. També creiem que organitzacions com l'Associació de Veïns de les Torres fan una feina molt important a la ciutat; també el Club de Futbol Can Mir, amb els dos equips que té formats per persones que tenen més risc de trobar-se en exclusió social: l'equip de nois amb diversitat funcional i l'equip de nois menors migrants no acompanyats que s'han pogut federar recentment.

Pel que fa a l'Ajuntament, demanàriem més treball en xarxa i més col·laboració. Un exemple: com a encarregada de xarxes i comunicació sempre publico

amb l'etiqueta #Rubiciutat i no trobo cap retroalimentació comunicativa, cap resposta de l'Ajuntament. Només demanem una mica d'implicació per part seva.

I del veïnat de Rubí, què n'espereu?

Com ja hem dit, més implicació i més assistència, encara que pensin diferent. Fem moltes activitats a peu de carrer per visibilitzar-nos. Les fem en dies

Demanem només assistència i diversificació de públic.

assenyalats, per exemple, per Sant Jordi. També per Sant Valentí. Aquest any ens vam situar al carrer Major. Hi vam col·locar uns panells amb països on no es pot estimar lliurement. A la biblioteca hi fem conferències i cinefòrum...Demanem només assistència i diversificació de públic.

Teniu contactes amb altres col·lectius o entitats que tenen els mateixos objectius?

Sí que els mantenim amb la Coordinadora d'Obrim Fronteres de Catalunya. Estem preparant una trobada al gener o febrer de 2020 amb altres entitats de Catalunya. També mantenim contacte amb altres entitats del Vallès.

Què opineu del conflicte que s'ha generat a Rubí durant la campanya amb el centre de menors migrants no acompanyats?

No sabem que anaven a obrir un centre de menors migrants no acompanyats a Rubí. Quan vam veure la resposta negativa que estava tenint la gent del barri i l'actitud de l'Ajuntament, és quan vam voler preparar la manifestació del 23 de maig amb el lema “Rubí, ciutat de benvinguda”. És inevitable no pronunciar-se quan es percep un ús polític d'una problemàtica social tan delicada i d'una gent tan vulnerable.

Si voleu posar-vos en contacte amb l'entitat de Rubí Acull, ho podeu fer a través de les xarxes socials. No us perdeu les activitats interessants de l'entitat o visiteu les seves pàgines web. No us deceberan.

Les adreces són les següents:

TWITTER: @rubiacull

FACEBOOK: @rubiacull

INSTAGRAM: rubiacull

La sección “Parlem de drets” quiere hablar de todo aquello a lo que la ciudadanía tiene derecho y ésta puede desconocer. También de derechos conocidos que se conculcan desde instituciones o desde la propia ley. Es importante conocer nuestros derechos para poder

exigir su cumplimiento. Los derechos deben de ser usados. Todo derecho que no se usa corre el peligro de desaparecer. Aquí recogemos todo aquello que, en nuestra ciudad o en nuestro país, no funciona conforme a los derechos humanos, sociales o políticos.

Nuevos tambores de crisis

La realidad social de los excluidos golpea duramente el día a día

Cuando los efectos demoledores contra una parte importante de la población trabajadora y humilde no se han solventado, suenan tambores de guerra de una nueva crisis económica del sistema capitalista. Después de dos años de ligeras mejoras, las desigualdades y la pobreza vuelven a crecer en Cataluña.

La recuperación económica o aumentos de beneficios sólo lo ha sido para las arcas de banqueros, empresarios y especuladores , entre otros ,o sea la base económica mayoritaria de los que defienden el régimen del 78.

Hace unas semanas en muchos espacios institucionales de poder, en el día de los Derechos Humanos, se leyeron los articulados que en el 1944 se aprobaron y deben regir la vida de las personas, en todos sus amplios derechos y libertades.

El artículo 25 de la Declaración Universal de los Derechos Humanos (DUDH), afirma que “toda persona tiene derecho a un nivel de vida adecuado que le asegure, así como a su familia, la salud y el bienestar, y en especial, la alimentación, el vestido, la vivienda, la asistencia médica y los servicios sociales necesarios; tiene asimismo derecho a los seguros en caso de desempleo, enfermedad, invalidez, viudez, vejez y otros casos de pérdida de sus medios de subsistencia por circunstancias independientes de su voluntad.”

Muchos de esos derechos son pisoteados por el orden establecido o reinante. Es la brutalidad del sistema capitalista

La realidad social de los excluidos es la realidad que golpea duramente el día a día a millones de personas de la clase trabajadora. Cada vez que vemos personas que viven en la pobreza o en la exclusión social, pongamos la atención en quienes las ocasionan o permite. Quien permite todas esas diferencias entre las personas es el propio sistema burgués y

los que gobiernan a dictado de los grandes grupos capitalistas ,nacionales o europeos. No olvidemos: se legisla sobre los intereses de los poderosos.

Según el Sindicato de Llogaters cada 12 minutos hay un desahucio en el conjunto del estado español. Cataluña lidera la tabla: casi uno de cada cuatro desahucios, el 70%, ha sido ejecutado en Cataluña. Muchos de esos desahucios lo son a golpe de porra o su amenaza, complementada con la “ley Mordaza”

Algunos datos de Cáritas: el 23,8% de la población se encuentra en riesgo de pobreza

Son necesarias medidas urgentes acompañadas de movilización social para afrontar la situación de desigualdad creciente

y de exclusión social y la mitad de los hogares tienen dificultades para llegar a final de mes. Cuando hablamos de pobreza severa, si juntamos toda la población y la ponemos por orden de sus ingresos y calculamos la media, los que que quedan por debajo del 30% son las personas que están en situación de pobreza severa ,estamos indicando personas que viven con 285 € o menos al mes. Si es de familias con dos adultos y dos menores estamos hablando de 600 € al mes .

También apunta que hay más de 300.000 personas en Catalunya que no tienen derecho a la energía .

Hay 944.000 personas que una vez han pagado todo lo que tiene que ver con la vivienda, se quedan en una situación de pobreza severa. En el Estado Español el porcentaje de exclusión social suman 8.5 millones , el 18,4% de la población total (1,2 millones más que en el 2007), de esta población, casi la mitad se sitúa en la exclusión severa. Ser mujer o migrante aumenta el riesgo de pobreza.

En Cataluña, el montante de los recortes en las partidas entre el 2010 y 2014 no se han restablecido .En este periodo se redujeron en 4.000 millones y en estas fechas sólo se han recuperado 1.800. Por poner otro ejemplo, el sistema sanitario ha sido recortado un 20% en el estado y el 27% en Catalunya.

Esos recortes afectan a un sector social importante. Según datos de Foessa, hay un 10% de la población , cerca de 800.000 personas, que no pueden acceder a medicamentos que no entran en la Seguridad Social porque no los pueden pagar, sean medicinas, gafas o dentista,entre otros. Hay otro dato importante: un 4% de la población no tiene acceso a una alimentación básica.

Se necesitan políticas económicas de muy profundo calado, tanto en Catalunya como en el estado español. Una política fiscal fuerte, impositiva hacia las grandes fortunas, el Ibex35, transacciones, fraude fiscal, etc.

Otro factor que incide en las personas de la clase trabajadora de forma brutal es la situación laboral, o sea, la contratación. 9 de cada 10 nuevos contratos son de carácter temporal.Aquí se ven de forma clara los efectos de las reformas laborales del PSOE y el PP, que han convertido una parte importante del empleo estable y de “calidad”en contratos basura.

Esas reformas mantienen en paro al 18,7% de la población activa en todo el estado (3.326.000) y al 43% de los menores de 25

años. Y si ahondamos en la desigualdad salarial vemos que el 20% de las mujeres ganan anualmente por debajo del salario mínimo interprofesional. En el caso de los hombres se sitúa en torno al 7%.

La exigencia de la derogación de las reformas laborales, es un objetivo de primer orden para empezar a romper la situación de precarización del mercado de trabajo, y establecer en la cobertura de derechos y salarios la negociación colectiva,una oportunidad para lograr equiparar la escala salarial entre mujeres y hombres.

Con una Renta Básica que funcionase bien se garantizaría como mínimo la existencia material de toda la población y tener las necesidades básicas cubiertas, y esta es una condición previa a tener cualquier capacidad de decisión.

Pero lo números hablan , a pesar de lo que dice el govern: 27.000 familias beneficiarias en lugar de 402.000(El 13% de los hogares); el 90% de peticiones denegadas y con grandes retrasos en las resoluciones .Por el camino que sigue el Govern de la Generalitat es imposible avanzar.

Las asambleas de pensionistas en las plazas, cada semana durante dos años, llevan un tiempo cumpliendo en parte con ese objetivo. Innumerables manifestaciones y acciones conjuntas han convertido este movimiento en una especie de “nuevo 15M”Todo un ejemplo después de dos años de movilizaciones.

Aunque el objetivo principal de las asambleas de pensionistas es la defensa de las pensiones públicas y dignas y la derogación de las Reformas de las Pensiones, también se lucha desde ellas, trabajando con otros colectivos, por la defensa de la sanidad pública, se pro-

Son necesarias medidas de urgencia,acompañadas de lucha y movilización social para afrontar la situación de estos sectores sociales, entre ellas la cobertura y aplicación, sin dilación, por el Govern de la Generalitat de la “Renda Garantida”.

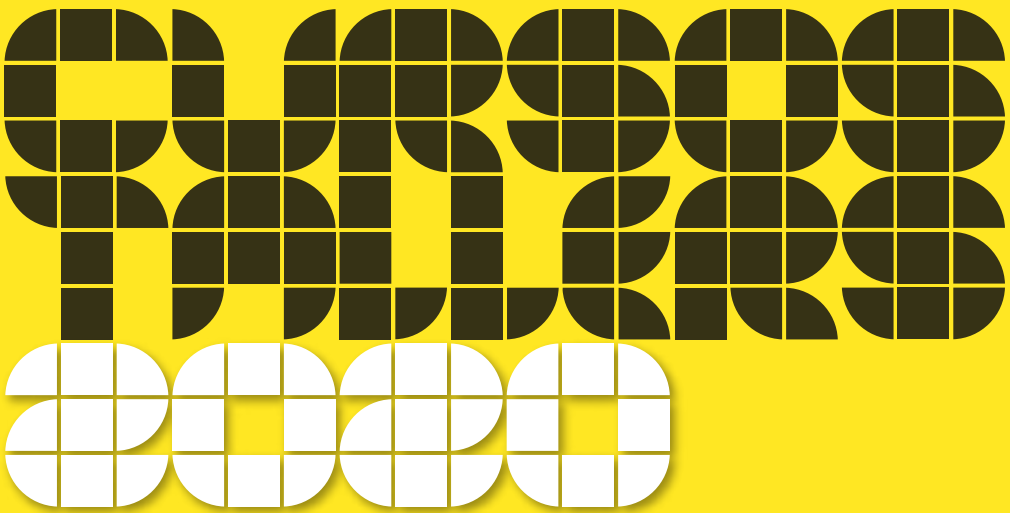
La “Renda Garantida” puede servir para todo un importante cúmulo de problemas: acabar con la pobreza, un incremento del poder de negociación de los trabajadores y trabajadoras, un aumento del poder y la libertad de muchas mujeres, etc.

La lucha de los Movimientos Sociales es un factor de primer orden para cambiar las cosas. Y dentro de esas movilizaciones, la Alianza que se empieza a desarrollar por sí misma, de forma natural, por las mismas necesidades de afrontar de forma coordinada tanto los espacios de encuentro o asambleas como la respuesta de lucha y movilización. El golpear y resistir juntos es imprescindible para hacer, frente al que golpea recorta y privatiza desde las áreas del poder. Es unión en la lucha es una dinámica que irá creciendo, que debe pasar de la lucha defensiva a la ofensiva.

testa contra los recortes o contra los vertederos públicos , se defiende el “Sindicat de llogaters” o los puestos de trabajo. Esta lucha general contra la desigualdad ha hecho de estas asambleas abiertas espacio de debate, acuerdos y lucha.

Martín Pretel
Activista social. Sindicalista de clase

Centre Rubinenc
d'Alternatives Culturals

Art i expressió

Teatre fusió: creació artística comunitària a través de les arts escèniques i visuals

Dimarts de 18 a 19,30 h
1 dia a la setmana 35€ al mes

Dibuix i pintura

Dimecres de 11,30 a 13 h
1 dia a la setmana 30€ al mes

Restauració de mobles i tècniques decoratives

Dimecres de 19 a 21 h
1 dia a la setmana 30€ al mes

Dansa clàssica infantil (de 4 a 7 anys)

Dilluns de 17,45 a 18,30 h
1 dia a la setmana 35€ al mes

Country

Dimarts de 17 a 18 h
1 dia a la setmana 20€ al mes

Danses i balls del món

Dimarts de 18,30 a 20 h
1 dia a la setmana 20€ al mes

Música infantil (de 2 a 5 anys)

Dimecres 17,15 a 18,15 h
1 dia a la setmana 25€ al mes

Cultura digital

Retoc fotogràfic

Dimecres de 10 a 11 h
1 dia a la setmana 25€ al mes

Fotografia poètica: expressió de les emocions a través del retrat

Dijous de 18 a 19,30 h
1 dia a la setmana 30€ al mes

Salut i benestar

Autodefensa feminista

Dilluns de 19,30 a 21 h
1 dia a la setmana, 25€ al mes

Krav Maga

Infantil: Dimarts i Dijous de 17,30 a 18,30 h
2 dies a la setmana, 25€ al mes
Adults: Dimarts i Dijous de 19 a 20 h
2 dies a la setmana, 35€ al mes

Aikido

Dimecres i divendres de 19 a 20,15 h
1 dia a la setmana 30€ al mes
o 2 dies 45€ al mes

Ioga

Dimarts i dijous de 10 a 11,30 h
Dilluns i Dimecres de 18,30 a 20 h
Dilluns i Dimecres de 20,15 a 21,45 h
2 dies a la setmana, 45€ al mes
o 1 dia a la setmana 30€

Zumba

Dijous de 20 a 21 h
1 dia a la setmana, 18€ al mes

La primera classe de prova és gratuïta

Cal fer inscripció prèvia al Crac!
o enviant un mail a: cracrubi@gmail.com

Els socis tenen matrícula gratuïta

El Crac! és un casal autogestionat, social i cultural de proximitat

Fes-te sòcia i fes que creixi el projecte!

www.crac.cat

Música

Bateria

Dilluns, Dimarts o divendres de 17 a 21 h (horari a pactar)
1 hora a la setmana 64€ al mes

Guitarra

Infantil: Dimecres de 18 a 19 h
Adults inicial: Dimecres de 19 a 20 h
Adults mig: Dimecres de 20 a 21 h
1 dia a la setmana 30€ al mes

Baix

Inicial: Dijous de 18 a 19 h
Mig: Dijous de 19 a 20 h
1 dia a la setmana 30€ al mes

Idiomes

Àrab infantil

De dilluns a dijous de 17,30 a 19 h
2 dies a la setmana 20€ al mes

Anglès nivell mig

Dimarts de 19,30 a 20,30 h
1 dia a la setmana, 30€ al mes

Àrab inicial

Dijous de 19,30 a 21,30 h
1 dia a la setmana, 10€ al mes

Centre Rubinenc
d'Alternatives Culturals

Carrer Sant Joan, 1
www.crac.cat
cracrubi@gmail.com
640 220 962 (Whatsapp)
93 588 33 77

#Crac Rubí

PASSATEMPS

Troba les 7 diferències

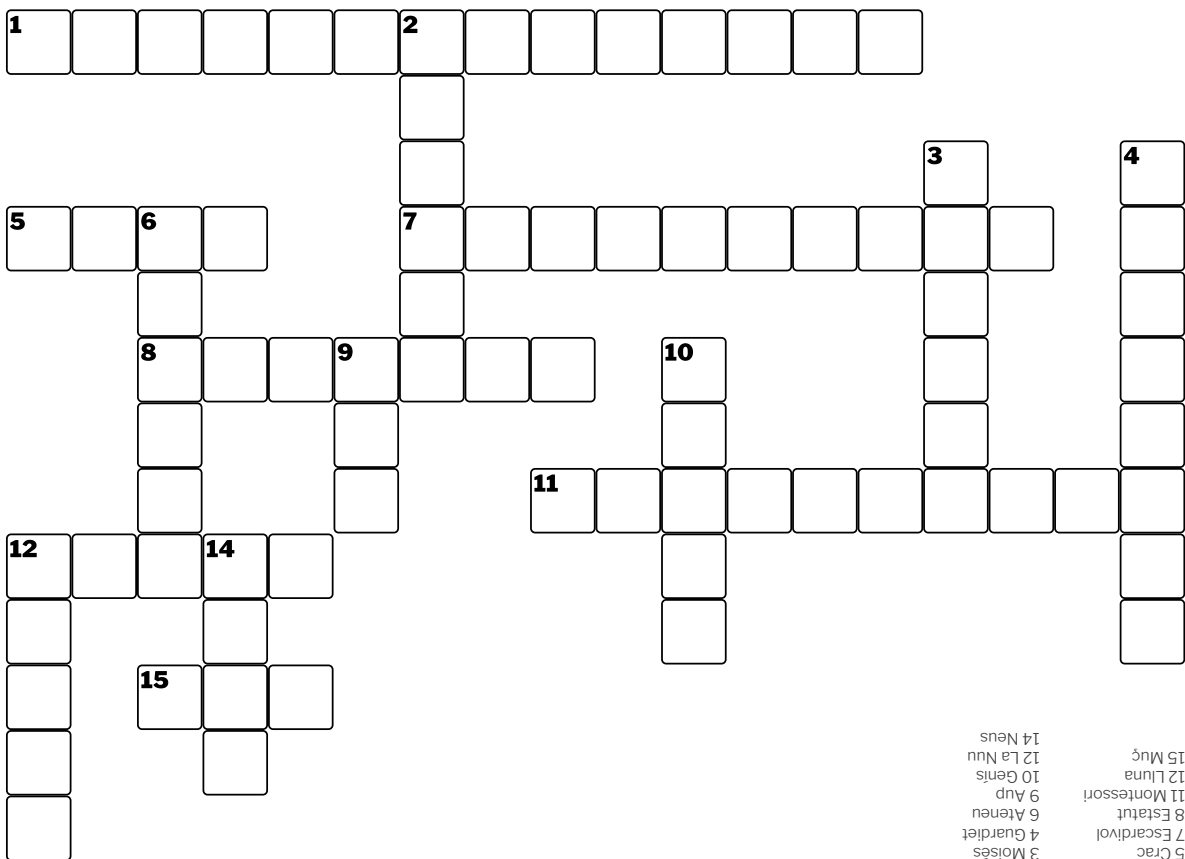

Foto: Núria Escudé - Tet Rubí

Mots encreuats

Coneixes bé Rubí?

Horizontals
1 Margarida Xirgu
2 Intèst
3 Crac
5 Crac
7 Escardivol
8 Alenau
9 Aup
10 Gents
12 Lluna
13 Montessorí
14 Niu
15 Muc

Horitzontal

1 Un dels pocs carrers de Rubí amb nom de dona es diu així. Està a prop d'un CAP. Dues paraules.
5 Centre social autogestionat ple d'activitats i entitats. L'AUP fa suport econòmic i hi destina els ingressos del grup municipal a l'Ajuntament.
7 Hi ha hagut una piscina, ara un pàrquing, i podria ser una gran zona verda.
8 Nom d'un carrer que, si Catalunya és independent, quedarà obsolet.
11 Nom d'una escola pública de Rubí que també és el nom d'un mètode pedagògic.
12 Escola bressol municipal i astre proper a la Terra.
15 Nom d'un sant i d'una urbanització

Verticals

2 Festival internacional de curtmetratges de terror que té lloc a Rubí.
3 Dos regidors del PSC han tingut aquest nom de personatge bíblic.
4 Cognom d'un mossèn. Dona nom a una plaça rebatejada per collectius feministes com 'plaça de les bruixes'.
6 Torre d'indianes on hi ha un equipament municipal que abans tenia servei de bar.
9 Candidatura municipalista que forma part del Ple municipal i fa molta feina! ;-)
10 Sant, CAP i polígon.
12 Festival de fotografia de Rubí amb ressò internacional.
14 Nom propi d'una veïna de Rubí il·lustre que va ser al camp de concentració de Ravensbrück.

Veurem la llum al final del túnel?

T'has fet molt selfies amb el túnel de llums i els arbres de Nadal per lluir-los al teu instagram? T'encanta patinar a la pista de gel? Doncs hauries de saber que:

Rubí ha gastat més diners per habitant en els llums de Nadal que Vigo, fins a 4,5€ per persona.

Que el govern (PSC + Comuns) s'han gastat més de 500.000€ durant les festes de Nadal i que, per exemple, en les emergències d'habitatge de tot un any, només s'hi han dedicat 180.000€. La partida en igualtat és de 160.000€ i la que es destina a mantenir les urbanitzacions és de 224.500€.

La pista de gel és típica de climes continentals, on fa fred de forma habitual, però al mediterrani tenir

una pista de gel com la de Rubí comporta una despesa molt gran en energia, aigua i, sobretot, és una proposta d'oci molt irresponsable tenint en compte que s'ha declarat l'emergència climàtica.

Necessites un habitatge? Pots plantar una tenda dins el túnel de llums!

Tens problemes per pagar la factura de la llum i l'aigua? Vés a dutxar-te a la pista de gel!

Els carrers estan en mal estat i no hi ha manteniment? Que et portin a casa en trenet!

Potser ja és hora de dir prou al postureo i fer polítiques socials de veritat, oi?

Alternativa d'Unitat Popular
Plaça Pere Aguilera 1,
Rubí 08191

auprubi.cat

